

Ministeren for offentlige Arbejder (*Slebsager*): Det første af de to Lovforslag, jeg har anmeldt til Fremsettelse her i det høje Ting, gaar ud paa *Indførelse af Bestemmelserne i Lov Nr. 134 af 10. Maj 1915 om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske Ledninger i de sønderjydske Landsdele*. Da de samme Hensyn, som for det øvrige Danmarks Vedkommende førte til lovfæstede Beskyttelsesregler for de undersøiske elektriske Ledninger, gør sig gældende for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende, foreslaas det i dette Lovforslag at udvide Loven til ogsaa at gælde for de sønderjydske Landsdele.

Ganske det samme gælder om det andet Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, nemlig *Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning angaaende Udnyttelsen af Vandkraft i offentlige Vandløb ved Anlæg af Elektricitetsværker i de sønderjydske Landsdele*. Ogsaa ved dette Lovforslag tilsigtes der blot at skabe Overensstemmelse mellem Forholdene i Sønderjylland og i det øvrige Danmark.

Jeg skal for det tredie fremsætte *Forslag til Lov om Forlængning af Skagensbanen over Strandby*. I Lov af 20. Marts 1918 om forskellige Jernbaneanlæg er der foreslaaet, at Jernbanen fra Frederikshavn til Skagen ombygges fra smalsporet til normalsporet, og dette Lovforslag tilsigter nu at forlægge Banen fra Elling over Strandby. Elling er en af Kommunerne lige Nord for Frederikshavn, og det viser sig, at der ved Elling Holdeplads aldrig er vokset nogen nævneværdig Stationsby op, medens der et Par Kilometer Øst for ude ved Stranden er opstaaet et temmelig betydeligt Fiskerleje, Strandby. Nu er der Enighed mellem de lokale Myndigheder, der er Enighed indenfor Kommunen, og der er Enighed mellem Bevillingshaverne paa Banens Ombygning og Amsraadet og alle de øvrige, som har med disse Forhold at gøre, om, at det vil være rigtigt at forlægge Banen over Strandby, og det saa meget mere som der ved Strandby findes et meget betydeligt Stenleje, som udnyttes af en stor Part af Vendsyssel. Man formener, at ved at forlægge Banen over Strandby vil der kunne opnaas en forøget Udnyttelse af dette Stenleje, ligesom det selvfølgelig vil skaffe bedre Betingelser for Fiskeriet fra Strandby. Den derved fremkomne Merudgift er anslaaet til 275 000 Kr., og det er altsaa Meningen, at Staten for sit Vedkommende skal deltage deri med de $\frac{2}{3}$, medens den ene Trediedel skaffes til Veje

ved Tilskud dels fra Kommunen og dels fra Amtet, og efter den Enighed, der har været om Sagen deroppe, har man fra Ministeriets Side ment det rigtigt at søge den fornødne Lovhjemmel til at lade Banen forlægge som allerede anført. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Endvidere skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Anlægsfristen for visse private Jernbaner*. Som man vil vide, indeholdes der i Loven om private Jernbaner af 27. Maj 1908 og ligeledes i Loven af 20. Marts 1918 en Bestemmelse om, at vedkommende Privatbane skal være aabnet for Drift i hele sin Udstrækning senest 4 Aar efter, at Eneretsbevillingen er givet. Men medens det under normale Forhold ikke volder Vanskeligheder at overholde denne Bestemmelse, har de ekstraordinære Forhold, som er fremkaldte under Verdenskrigen, foraarsaget, at adskillige Jernbaneanlæg, som er paabegyndte, ikke har kunnet fuldføres indenfor denne 4 Aars Frist. De samme Forhold har bevirket, at adskillige Baner, paa hvilke der er givet Koncession, men hvor man endnu ikke er gaaet i Gang med Arbejdet, heller ikke kan fuldføres indenfor den 4 Aars Frist. Lovforslaget gaar derfor ud paa at give Ministeriet Bemyndigelse til, hvor Omstændighederne taler derfor, at forlænge denne Frist. Ogsaa dette lille Lovforslag anbefaler jeg til det høje Tings Velvillie.

Endelig skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov af 31. Marts 1891 om Anlæg af en Frihavn ved København m. v.* Lovforslaget angaar en Forhøjelse af Vareafgiften. Bestemmelserne angaaende Vareafgiften i Københavns Havn indeholdes i Lov af 31. Marts 1891 om Anlæg af Frihavnen. Denne Vareafgift er tidligere, efter Krigen, blevet midlertidig forhøjet. Den 24. Februar 1920 blev Vareafgiften midlertidig forhøjet med 150 pCt. af Grundafgiften, og her foreslaas nu, at den forhøjes yderligere med 50 pCt. indtil videre, saaledes at Vareafgiften i Københavns Havn derefter vil være forhøjet med 200 pCt. udover, hvad den var tidligere. Naar dette Forslag fremsættes, er det foranlediget ved et Andragende fra Københavns Havnebestyrelse, som i November Maaned 1920 indgav Ansøgning til Ministeriet for offentlige Arbejder ikke blot om en Forhøjelse af Vareafgiften, som her foreslaaet, men ogsaa om en Forhøjelse paa 200 pCt. af Bolværkstaksterne, de Takster